

BİR EĞİTİMCİ, BİR HEMŞİRE, BİR SEVGİ LİDERİ: EMEL BERKAY*

Yard.Doç.Dr. Hülya KAYA
Prof.Dr. Gülsün TAŞOCAK
Araş.Gör. Emine AKÇİN

İ.Ü. Florence Nightingale Hemşirelik Yüksekokulu

Selda IŞIK
Bengisu ÇİDEM

İ.Ü. Florence Nightingale Hemşirelik Yüksekokulu Öğrencileri

MUTLULUĞU

Sevgiyi ve Sorumluluğu Paylaşmada Gören ve Bilen;

Kendi Mutluluğu İle Yetinmeyen;

Gerçek Mutluluğu Öğrencilerinin, Meslektaşlarının ve Ailesinin

Mutluluğu İçinde Gören, Arayan, Uzlaşan ve Paylaşan;

Herşeye Sahip ve Egemen Olma İhtirasını ve Öfkesini Yenen;

Hoşgörülü, Anlayışlı ve Sabırlı;

Demokratik, Laik Düşünceli ve Davranışlı;

ATATÜRK Sevgisiyle Dolu;

Sağlam Bir Kişilik ve Karakter Örneği

DEĞERLİ HOCAMIZ EMEL BERKAY'a

Sevgi ve Saygılarımızla.....

Emel Berkay, 30 Aralık 1929 tarihinde İstanbul'da dünyaya geldi. İstiklal Savaşı önyüzbaşı Ahmet Bey'in kızı olan Emel Berkay, annesini doğumunda kaybetmesi nedeniyle tanıma mutluluğuna erişemedi. Babası ve halası tarafından yetiştirildi. Kendisinden hiçbir zaman sevgisini esirgemeyen halası, Emel Berkay'ın kişiliğinin gelişmesinde büyük rol oynadı. O, hayatının her döneminde babasına ve halasına çok şey borçlu olduğunu hiç unutmadı.

Emel Berkay'ın sözleri ile "5-6 yaşlarında iken bir gün halamla beraber parka gitmiştik. Parkta güzel bulduğum bir çiçeğin yaprağını kopardım. Bunu

* 2002-2003 öğretim yılında Hemşirelikte Eğitim dersi uygulama projesi kapsamında hazırlanmıştır.

görmüş olan halam saçından bir tel kopardı. Canım çok acıdı. Dönüp halama baktım. Davranışının ne manaya geldiğini çıkaramamıştım. Halam bana *canın acıdı değil mi? O çiçek de bir canlıydı ve kopardığın yaprak da onun saçıydı. Nasıl senin canın acıdıysa, onun canı da acımıştır* dedi. Bu sözlerini hayatım boyunca unutmadım. ve yaşam çizgimi belirlerken bu sözler önemli bir yer oluşturdu.”

Emel Berkay okul yaşamına Cihangir İlkokulu’nda başladı ve okul yaşamı boyunca zeki ve yaramaz bir öğrenci oldu.

Emel Berkay’ın sözleri ile “Bir gün taş atıp okulun camını kırdım. Benim yaptığım öğrenince öğretmenim babamı okula çağırdı. Olayı babam da öğrenmiş oldu. Babam daha sonra yanıma gelip neden camı kırdığımı sordu. Bende ona *babacığım ben hiç camı kırmak için taş atar mıyım? Kedi kuşu yakalamıştı, ben kuşu kurtarmak için kediyeye taş attım. Taş da cama geldi ve cam kırıldı* dedim. Böylece ceza almaktan kurtuldum.”

Okul yıllarında hatırladığı çok güzel anılarının yanında hiç unutamadığı en büyük acılardan birini de ilkokul ikinci sınıfta 1938 yılının 10 Kasım günü sabah öğretmenini Aliye Hanım’ın dersten çağırılması ve sınıfa döndüğünde ağlayarak “Atamızı kaybettik” sözleriyle yaşadı ve öğretmenin tüm sınıfı Atatürk’ün Dolmabahçe Sarayındaki naaşını ziyarete götürdüğü anı ve o günü hiç unutmadı.

Emel Berkay’ın çok sevdiği babasını 4 Kasım 1943 yılında kaybetmesi onun bir diğer büyük kaybı oldu.

Emel Berkay, ortaokula Selçuk Kız Sanat Okulu’nda başladı, tüm derslerden pekiyi almasına rağmen dikiş dersinden başarısız olması onun kaydını Cağaloğlu Kız Ortaokulu’na yaptırmasına neden oldu ve ortaokul eğitimini bu okulda tamamladı. Bu okulda Emel Berkay’ın insanlara sevgi ve şefkatle yaklaşımı, yardımseverliği Coğrafya öğretmeni Mediha Esencan’ın dikkatini çekti ve öğretmenin yönlendirmesiyle Kızılay Hemşire Okulu’nda eğitimine başladı. Kızılay Hemşire Okulu’nda yatılı okuyan Emel Berkay, odasını hemşire öncülerinden Eren Kum, Saadet Çelikkan ile paylaştı. Yan odalarında ise yaşamında önemli yeri olan Perihan Velioglu, Rüçhan Tüzün ve Gönül Uygur kalıyordu.

Emel Berkay’ın Kızılay Hemşirelik Okulu’nun son sınıfında iken Cerrahpaşa Ameliyathanesi’nde başarılı bir staj dönemi geçirmesi ve bu durumun hastane yönetiminin dikkatini çekmesi onun meslek yaşamına

Cerrahpaşa Hastanesi'nde başlamasına neden oldu. Göğüs Cerrahisi Bölümü'nün açılmasıyla çalışmalarına bu bölümde devam etti ve burada bir hekimle beraber 250 yataklı serviste lokal anestezi ile başarılı ameliyatlara gerçekleştirdi. Bu dönemde kendi ifadesiyle Türkiye'de ilk defa (1950-1956), aspiratörü hemoptizi kanaması olan hastaya kullanan kişi oldu.

Meslekle ilgili bilgi birikimi, hastalara sevgi ve şefkat ile yaklaşımı, empati kavramını meslek yaşamı boyunca kullanması mesleki başarılarının temelini oluşturdu. Kendisini her zaman hastaların yerine koydu ve onlara yaşadıklarını anlayarak yaklaştı. Durumu kritik olan hastaların başında onları hayata döndürmek için uğraştığı saatler, hastaların tekrar yaşama dönmeleri ona hayatındaki en büyük mutluluğu ve mesleki doyumunu yaşattı. Kendisi daha 20-22 yaşlarında olmasına rağmen kendisinden yaşça büyük hastaların gösterdikleri sevgi ve saygı, onu hemşireliğe daha çok bağladı.

Emel Berkay'ın sözleri ile "Eskişehir'den gelen bir hastam vardı. Bu hastamın iki akciğerinde de çok büyük kavernler vardı. Bu hasta hastaneye geldiğinde bana şöyle demişti. *Ben size geldim, sizden bana çok söz ettiler.* Bu hasta birçok hastaneye gitmiş, ancak hastanelerin hiçbirisi kendisini kabul etmemiş. Ben ve Dr. Şaban Bey hastanın durumuna baktık ve yaptığımız inceleme sonucunda hastayı hastaneye kabul ettik ve hastaya 9 ay boyunca tedavi ve bakım verdik. Hastanın ilk önce bir akciğerini, o iyileştikten sonrada diğer akciğerini ameliyat ettik ve hasta taburcu oldu. Hasta kontrol için İstanbul'a geldiğinde eşinin yaptığı işlenmiş ipek mendili bana hediye etti. Bu hediye beni gerçekten çok duygulandırdı."

Emel Berkay, sahip olduğu mesleki bilgisi, deneyimleri, aldığı doğru kararlar, hastalara yaklaşım biçimi ve sevgi dolu kalbiyle öğrencileri kadar meslek ve çalışma arkadaşları tarafından da çok sevilen, saygı duyulan ve aldığı kararlara güvenilen birisi oldu.

Emel Berkay'ın sözleri ile "Bir gazeteci arkadaşı ameliyat edecektik. Ameliyatı yapacak olan Dr. Şaban Bey ameliyathaneye geldiğinde hastanın hazır olmadığını gördü ve bunun nedenini sordu. Ben de kendisine hastanın ameliyat olamayacağını, hastanın elektrosuna baktığımı ve durumun ameliyat için uygun olmadığını karar verdiğimi ve hastayı servise yolladığımı belirttim. Bu durum sonrasında hastanın elektrosunu incelenmek üzere dahiliye uzmanı olan Prof. Dr. Osman Barlas'a götürdük. Osman Bey elektroyu inceledikten sonra bana *Emel Hanım sizi candan kutlarım, eğer bu hastayı ameliyata*

alsaydınız hasta ya masadan kalkamaz ya da ameliyattan kısa bir süre sonra hayatımı kaybederdi.”

Emel Berkay'ın küçüklüğünden beri şiire ilgi duyması, şiir üstatlarının şiirlerini okuyup ezberlemesine ve bu üstatlardan biri olan Yahya Kemal Bayatlı ile tanışmasına neden oldu.

Emel Berkay'ın sözleri ile “Yahya Kemal Bayatlı hastalığı nedeniyle benim çalıştığım hastanede yatmaya başlamıştı. Benim Yahya Kemal Bayatlı'ya olan hayranlığımı bilen Dr. Kadir Bey bana tanışmak ister misin? diye sordu. Sorusunun cevabının olumlu olduğunu duyan Kadir Bey beni Yahya Bey'in odasına götürdü ve Yahya Bey'e *size küçük bir hayranınızı getirdim* dedi. Beni karşısında gören Yahya Bey'in ilk cümlesi *Beni görmek istemişsin hangi şiirimi bilirsin* oldu. Ben de kendisinin ‘Deniz Türküsü’ şiirini sonuna kadar ezbere okudum. Yahya Bey şiiri dinledikten sonra bana *Benim şiirimi kimse bu kadar güzel okuyamamıştı*, dedi. Yahya Bey'le dostluğumuz böyle başlamıştır. Yahya Bey, her hafta cuma günü Cerrahpaşa'ya araba gönderir, bu araba beni alır ve Park Otel'e götürürdü. Yahya Bey, 822 numaralı odada kalırdı. Her gidişimde takım elbisesini giymiş, bir hafta kırmızı, diğer hafta beyaz olan gülünü yakasına takmış olurdu. Bu görkemli haliyle beni kapıdan karşılardı. Yahya Bey o dönemlerde beni nüfusuna geçirmek istedi, ancak ben babamın soyadını bırakmak istemediğimden onun bu teklifini kabul edemedim. Yahya Bey ölmeden önce basılmamış olan birçok şiirini ve resmini bana göstermişti.”

Emel Berkay'ın şiiri çok sevmesi, o muhteşem hafızası, Yahya Kemal Bayatlı'nın yanı sıra çok sevdiği Nazım Hikmet'in “Hoşgeldin Kadınım” isimli şiirini vurgulu ses tonuyla okuması her zaman hafızalarımızda yer alacaktır.

*Hoş geldin kadınım benim hoş geldin
Yorulmuşundur;
Nasıl etsem de yikasam ayacıklarını*

*Ağladın, avuçlarıma döküldü inciler
gönüm gibi zengin
hürriyet gibi aydınlık oldu odam...
Hoş geldin kadınım benim hoş geldin.*

Emel Berkay'ın alandaki başarılı çalışmaları onun mesleki bilgisini, deneyimlerini geliştirmesinin yanı sıra birçok dost kazanmasına da neden oldu. Bu nedenle, hemşirelik mesleğini seçmede ve mesleği yapmada hiç pişmanlık ve tereddüt yaşamadı. Ancak üzüldüğü ve keşke değerlendirseydim diye

düşündüğü bir teklif Emel Berkay'ın sözleri ile "Doğumhane kliniği şefi Prof. Dr. Ertuğrul Yener bir gün bana *Emel Hanım biz hocalarla konuştuk ve düşündük gelin sizi Tıp Fakültesi'ne öğrenci olarak alalım ve okulu beş senede tamamlayın* dedi. Benim bu soru karşısında cevabım *sizin camianızda benim gibi birçok Emel'ler var ama benim mesleğimde az Emel'ler var* oldu. Ancak bazen "düşündüğümde keşke bu teklifi kabul etseydim diyorum. Çünkü beş senede okulu bitirip hemşirelik üzerine çalışmalarına devam edebilirdim."

EMEL BERKAY'IN MESLEKİ YAŞAMI

Emel Berkay'ın hemşirelik alanındaki çalışmaları 1957 yılına kadar Cerrahpaşa Hastanesi Fizyoloji Ameliyathanesi'nde devam etti. 1957 yılının Şubat ayında AID (Administration of International Development) teşkilatının yardım ve aracılığıyla kurulacak olan Florence Nightingale Hemşirelik Yüksekokulu'nun öğretim kadrosunu oluşturmak üzere açılan sınava başvurdu. Florence Nightingale Hemşire Mektepleri ve Hastaneleri Vakfı'nın üyesi ve ABD'de bir hastanenin hemşire okulunda (Henry Fout) öğrenim görmüş olan Fahrünisa Seden'in başkanlığını yaptığı komisyon 183 başvurudan aralarında Emel Berkay'ın da bulunduğu 15 hemşire seçti ve bu hemşireleri önce İngilizce dil eğitimi için Ankara'da bulunan George Town Lisan Okulu'na gönderdi. Yabancı dil eğitiminden sonra varolan komisyon ve lisan okulunun yetkilileri öğrencilerin dil bilgisini, mesleki tecrübelerini ve davranışlarını gözönünde bulundurarak 15 öğrenciden Emel Berkay'ın da aralarında bulunduğu 7 öğrenci seçti ve Coiombia Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi'ne eğitimlerini devam ettirmek üzere gönderdi. Bu öğrenciler Florence Nightingale Hemşirelik Yüksekokulu'nun ilk öğretim elemanları olacaktı. Bir yandan eğitimlerini sürdüren bu grup, bir yandan da kurulacak olan yüksekokulun ders programını Coiombia Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Dekanı Dr. Mc. Manus ve öğretim elemanları ile birlikte hazırladı.

ABD'ye giden öğrencilerden öğrenimini tamamlayan Perihan Velioglu, Rüçhan Tüzün, Eren Kum 1959 yılının Eylül ayında İstanbul'a dönerek Florence Nightingale Hemşirelik Yüksekokulu'nu kurmak için çalışmalara başladı. Bu dönemde Emel Berkay, ABD'de Kadın Doğum alanındaki çalışmalarını sürdürdü ve döndükten sonra okulun kuruluş çalışmalarına katıldı. Bu çalışmalar sonucunda Hemşirelik Yüksekokulu'nun üniversite içinde ve Fakülte düzeyinde olması düşüncesi ağırlık kazandı. Ancak İstanbul Üniversitesi ve Florence Nightingale Hemşire Mektepleri ve Hastaneleri Vakfı

çeşitli nedenlerle bu düşünceye karşı çıktı. Özellikle Yüksekokulun üniversite içinde açılma düşüncesinin gerçekleşmemesi AID'nın 1 milyon dolar tutarındaki yardımı kesmesine, Atina Üniversitesi'nde Yüksek Hemşirelik Okulu açmak için Yunanistan'ın bu yardıma talip olmasına neden oldu. Fakat Prof. Dr. İhsan Doğramacı'nın hızlı davranması, bu parayla Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu'nun kurulmasına neden oldu.

Florence Nightingale Hemşirelik Yüksekokulu'nun kurulduğu yıllarda İstanbul Üniversitesi içinde yer almaması üzerine Florence Nightingale Hemşire Mektepleri ve Hastaneleri Vakfı, okul binasının ve öğretim kadrosunun Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı'na devredilmesini uygun buldu. 28 Haziran 1961 tarihinde Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı Müsteşarı Dr. Nusret Fişek'in Yüksekokulun hemşire öğretim kadrosu ile yaptığı toplantıda okulun açılmasına karar verildi. Yüksekokul, 13 Kasım 1961 tarihinde geçici olarak Şişli Çocuk Hastanesi içinde bir binada yalnızca lise mezunlarına yönelik olarak eğitime başladı. Yüksekokul, 1964 yılında Şişli'de Abide-i Hürriyet Caddesi üzerindeki binasına taşındı ve Emel Berkay'ın aralarında bulunduğu öğretim elemanlarının yüksekokulun kurulmasına gösterdikleri azim, emek, başarı ve fedakarlıklar sonucunda ilk mezunlarını 1965 yılında verdi.

Emel Berkay'ın sözleri ile “Saffetiye Acele okula medeniyeti getirdi.
Şehvar Çağlayan okula bilimi getirdi.
Rüçhan Tüzün okula disiplini getirdi.
Perihan Velioglu okula kariyeri getirdi.
Emel Berkay okula sevgiyi getirdi.”

Emel Berkay Yüksekokulun kuruluşunu takip eden yıllarda meslek yaşamının yanı sıra özel yaşamı ile ilgili kararlar da aldı ve 11 Şubat 1966 tarihinde Nevzat Bey'le evlenerek kendi ailesini kurdu. Yıldız Teknik Üniversitesi İnşaat Mühendisliği mezunu olan Nevzat Bey'le olan evliliklerini saygı, sevgi ve mutluluk içerisinde sürdürmektedir. Tek çocukları olan kızları Ece Ayşe, İstanbul Teknik Üniversitesi Çevre Mühendisliği mezunu ve şu anda aynı üniversitede doktorasını yapmakta ve aynı zamanda çalışmaktadır.

Emel Berkay'ın annesini doğumda kaybetmesi nedeniyle anne sevgisinin nasıl bir sevgi olduğunu anlamaması, anne ve babasıyla birlikte geçirebileceği bir aile ortamının olmaması ona her zaman anne diyememenin eksikliğini yaşattı. Yakın bir tarihte kızı ile yaptığı konuşması Emel Berkay'ın sözleri ile “Kızım senden çok özür diliyorum. Ben anne nedir bilmediğim için sana layık

bir anne olamadım dedim. Çünkü kızım yetişme çağlarında Pazartesi okula gider akşamları gelip bana *Bütün arkadaşlarım hafta sonları anneleriyle sinemaya, gezmeye gidiyorlar. Okulda herkes annesiyle ne yaptığını anlatıyor ve ben hep mahcup oluyorum* derdi. Ben hep çalışıyor ve geç saatlerde eve dönüyordum. Hatta öğrencilerimle hastanede gece nöbetlerine kaldığım zamanlar oluyordu. Kızım şikayetlerinde çok haklıydı. Benim kendisinden özür dilemem üzerine onun cevabı: *Anne senin yarım anneliğin buysa acaba tam anneliğin nasıl olurdu*, şeklinde oldu. Bu sözler beni çok duygulandırdı ve mutlu etti.”

Emel Berkay'ın kayın validesiyle olan ilişkileri de sevgi ve saygıya dayalıydı, ondan aile yaşantısı üzerine çok şey öğrendi.

Emel Berkay, çok sevdiği Florence Nigthingale Hemşirelik Yüksekokulu'ndan, buradaki çalışmalarından ve çok sevdiği öğrencilerinden 1982 yılında istemeyerek ayrılmak zorunda kaldı. Erken emeklilik döneminden sonra da mesleğe katkılarını sürdürdü. Ancak öğrencilerini mesleki bilgisinin ve deneyimlerinin yanı sıra insan gibi insan olmayı, sevginin hayattaki en önemli unsur olduğunu ondan öğrenmekten mahrum bıraktı.

Emel Berkay, Florence Nigthingale Hemşirelik Yüksekokulu'ndan emekli olduktan sonra kızının Işık Lisesi'nde okuyor olması ve okulun aile birliği faaliyetlerinde etkin olarak çalışması nedenleriyle Işık Lisesi müdürü Mahmut Bey'den okulda öğretmenlik yapması için teklif aldı ve İngilizce hazırlık sınıflarının müdür yardımcısı olarak çalışmaya başladı. Beş yıl hizmet verdiği bu okulda hazırlık sınıflarının kuruluş aşamalarında değerli çalışmalarda bulundu. Bazı nedenler dolayısıyla bu okuldan ayrıldı ve bir yıl çalışmaya ara verdi. Bir yıl sonunda Amiral Bristol Hemşirelik Okulu'ndan teklif aldı ve bu okulda öğretmenlik yaşantısını doğum derslerine girerek devam ettirdi. Emel Berkay, Amiral Bristol Hemşirelik Okulu'nda geçirdiği mutlu ve başarılı dört hizmet yılından sonra rahatsızlığı nedeniyle işinden ayrıldı.

Bir yıl süreyle çalışmaya ara veren Emel Berkay'a Florence Nigthingale Hemşirelik Mektepleri ve Hastaneleri Vakfı üyeleri ve yönetim kurulu başkanı Mustafa Güzeloğlu tarafından vakfın müdürü olması teklif edildi. Mütevazı bir kişiliğe sahip olan Emel Berkay, kurucusu olduğu okul ve öğrencileri için her türlü göreve hazır olması nedeniyle bu teklifi kabul etti. Bu teklif Emel Berkay'ın okula yeniden dönüşü ve öğrencilerine yeniden kavuşması adına çok önemli bir dönem oldu. Emel Berkay vakıf çalışmalarında vakıf yönetimi ile okul yönetimi arasında köprü oluşturdu. Ayrıca öğrencilere sağladığı bursların

dağıtımı gibi değerli çalışmalarda bulundu. Vakıftaki başarılı çalışmalarını 5,5 sene sürdüren Emel Berkay, eşinin rahatsızlığı nedeniyle 28 Haziran 2002 tarihinde vakıftaki görevinden ayrılmak zorunda kaldı.

Ayrıca, Emel Berkay, 1917 yılında ABD’de bir sigorta şirketinin kurduğu bir hizmet kulübü olan Lions Kulübünde, 1989 yılından beri kurucu üye olarak çalışmalarını devam ettirmektedir. Bu kulüp tarafından düzenlenen birçok eğitim ve yardım kampanyalarının vazgeçilmez ve önemli ismidir. Bu kulüpten birçok takdir ve teşekkür belgesi almış olan Emel Berkay, kulübe olan katkıları ve çalışmaları nedeniyle de kulüp üyeleri tarafından başkan olarak görülmek istenmektedir.

Emel Berkay’ın Yaşam ve Mesleki Felsefesi

Yaşam felsefesini sevgiye ve iyilik yapmaya dayandıran Emel Berkay’ın sözleri ile; “Hayatımda üç insandan çok iyilik gördüm, aynı zamanda bu insanlar yardımlarıyla hayatımı şekillendiren ve bu konuma gelmemi sağlayan kişiler oldular. Bunlardan birisi Çağaloğlu Kız Ortaokulu’ndaki coğrafya öğretmenimdi. Beni Kızılay Hemşire Okulu’na götürerek hemşirelik mesleğine başlangıç noktamı oluşturmuştur. Bu nedenle hayatımda önemli bir yeri vardır ve hocamla dostluğumuz 43 sene boyunca devam etmiştir. Hayatımda bir dönüm noktası oluşturan ikinci kişi ise Cerrahpaşa’da çalışan çok değerli hocalarımızdan biridir. Hayatımdaki önemini şöyle ifade edebilirim. Gazete ilanlarında Florence Nigthingale Hemşirelik Yüksekokulu’nu kurmak üzere oluşturulacak öğretim kadrosu için verilen ilanı okumuştum. Ancak başvuruda bulunmamıştım. Bunun en önemli nedeni Cerrahpaşa’da beraber çalıştığım hastanenin başhekimi olan Dr. Şaban Bey’in bana izin vermemesi korkusuydu. Eğer hocadan izin alamazsam ona kırılacağımı eski otoritemi kaybedeceğimi düşünmüştüm. Bu nedenle riske girmek istemedim. Ancak bir gün hastaneden çıkmıştım ve hastanenin çok değerli hocalarından biri olan Prof. Dr. İhsan Rıfat Sabar karşıma çıktı ve kendisiyle selamlaştık. Hoca bana *Emel kızım gazetelerde bir ilan gördüm. Başvurdun mu?* diye sordu. Ben de ona başvurmadığımı, Dr. Şaban Bey izin vermezse ona kırılacağımı ve çalışmalarımı eskisi gibi sürdüremeyeceğimi söyledim. Hocayla vedalaşmamızın ardından Dr. Şaban Bey’in beni çağırdığını öğrendim. Yanına gittiğimde Dr. Şaban Bey bana *Kızım gazetelerde çıkan ilana başvuruyor musun?* dedi. Ben de ona *izin vermeyeceğinizden korktum* dedim. Bunun üzerine bana sözü *Hadi kızım ben izin verdim, git başvur*, oldu. Mesai bitimine kadar evrakları hazırlayıp teslim edemeyeceğimi düşünürken birisi bana

postayla göndermemi, postadaki gecikmenin kişinin gecikmesi olarak kabul edilmediğini söyledi. Bunun üzerine tüm evraklarımı mesai bitimine beş dakika kala iadeli taahhütlü olarak postaladım. Böylece bu konuma geldim. Bu olaylar hayattaki tesadüflere olan inancımı artırdı.”

“Mesleğimden asla utanç duymadım. Bilgime ve çok okumama güvenerek meslekteki zorluklarla hep mücadele ettim. Sorumluluğumda çalışan personelime her zaman sahip çıktım. Bana karşı saygısızlık yapan insanlarla kesinlikle ağız kavgasına girmedim, savunmamı pasif savaşa yaptım. Bu savunma biçiminin insanları küçültmediğini hatta insanların gözünde yücelttiğini düşünüyorum. Öğrencilerimle paylaştığım bir sözümde şudur: *Medeniyetin topu tüfeği yoktur, medeniyet bir davranış biçimidir.*

Öğrencilerinden Prof.Dr. Kamerya Babadağ’ın sözleri; *“Emel Berkay benim için sevgi abidesiydi. Onun herkese yetecek ve verecek kadar sevgisi vardı. Çok güzel bir gönlü vardı. Gönlü kadar güzel bir bayandı. Sevgisini ve duygularını çok güzel ifade eder, onları hiç saklamazdı. O, benim annem gibidir. Çok sevgi doludur. Herkesi çok sever ve herkesin sevgisini kazanırdı. O bizim dersten sonra ablamız, her şeyden önemlisi dostumuzdu. Staj çıkışlarında evinin anahtarını bize verir, haydi siz gidin çayı ocağa koyun ben hemen geliyorum derdi. Bize yiyecek bir şeyler alırdı ve o gelince beraber çay içer, yemek yer, oyunlar oynardık. Yurda giriş saatlerini kaçırdığımızda hemen taksi çağırır, bizleri bindirir, ceza almamız için kendisi de bizimle birlikte gelir ve yurt nöbetçisine kendi elleriyle bizi teslim ederdi. O, benim bu okula gelmemdeki anahtar insandır. Ben mesleğimi çok sevdim. Ama mesleğimi sevmemi Emel Hocam öğretti bana, mesleğime olan sevgimi ben ondan aldım.”*

Diğer bir öğrencisi Yard.Doç.Dr. Selva Şentürk’ün sözleri; *“Emel Berkay deyince aklıma sevgi gelir. Bu sevgi coşkulu bir sevgidir. Vericilik ve bazı şeyleri aşmış bir insan aklıma gelir. Bana göre ego (benlik) insanı aşağıya çeker. İnsanı insan yapan, insan üstüne taşıyan vasıfların tümü Emel Hanım’da vardır. Egodan kurtulmuş, vericilikle donanmış sevgi dolu ıslıl bir insandır Emel Hanım. Burada bahsettiğim vericilik sadece gönlü değil, bilgisi, tecrübesi, hazırladığı ortam ve birçok konudaki paylaşımıdır.*

Emel hocamın beni en çok etkileyen sözü şudur: “Evladım biz dünyaya getirdiğimiz çocukları sevmesini de biliriz, saymasını da biliriz.” Bu söz Emel Berkay’ın yaşam felsefesini yansıtmaktadır.

Emel Berkay, tüm bu özelliklerinin yanı sıra gerçek bir Atatürkçüdür. O, Atatürk'ün düşlediği aydın ve üretken Türk kadını kişiliğine sahiptir. Geçmiş geleceğe açısından incelemiştir. Emel Berkay, Atatürkçü, ileriye dönük, reformist, gerçekleri korkusuzca ve özgürce ortaya koyan bir yaşam felsefesine sahiptir.

SONUÇ

Emel Berkay'ı tanıdıkça sadece mesleki yaşamda değil yaşamın her aşamasında bize model olabilecek özelliklere sahip olduğunu görüyoruz. Emel Berkay'ı model olarak aldığımızda nasıl bir hemşire, nasıl bir eğitici olunacağını yanı sıra, nasıl bir insan olunması gerektiğini de onda görüyor ve öğreniyoruz. Onunla beraber geçirdiğiniz her dakika size yaşama dair pek çok şey öğretiyor. Nasıl bu kadar dinamik, heyecanlı, yaşama bağlı, sevgi yüklü, sabırlı ve bencillikten yoksun olabilir bir insan diye düşünüyoruz. Ancak Emel Berkay'ı tanıdıkça bu meziyetlerin hepsini bünyesinde barındırdığını ve başkalarıyla paylaşmaktan hiç kaçınmadığını fark ediyoruz.

Kısaca Emel Berkay hocamız, hemşireliğin gelişimi için sadece gönlünü değil, hayatını da ortaya koymuş liderlerden birisidir.

Sevgili Hocamız Emel Berkay,

meslek adına yaptığınız özverili çalışmalarınız,
öğrencilerinize gösterdiğiniz anne şefkatiniz,
sırlarımızı paylaşan bir arkadaş olduğunuz için
size sonsuz TEŞEKKÜRLER.....